

सीमोलुंधन

दुसरा म्हणजेच सीमोलुंधन - या दिवशी आपण शस्त्रपूजा करतो. एकमेकांना सोने देतो आणि दिवस आनंदात घाळतो. या सणासाठी काही ऐतिहासिक पौराणिक पार्श्वभूमी आहे. रामाने या दिवशी रावणाचा वध केला, पांडवांनी आपली शस्त्रे रामीच्या वृक्षावरून याच दिवशी काढली. शिवाजी महाराज, पेशवे, इतर सर्व सरदार याच दिवशी शस्त्रपूजा करून मोहिमांसाठी जाहेर पडत. हे सगळं आपल्याला माहित आहे, पार आहे.

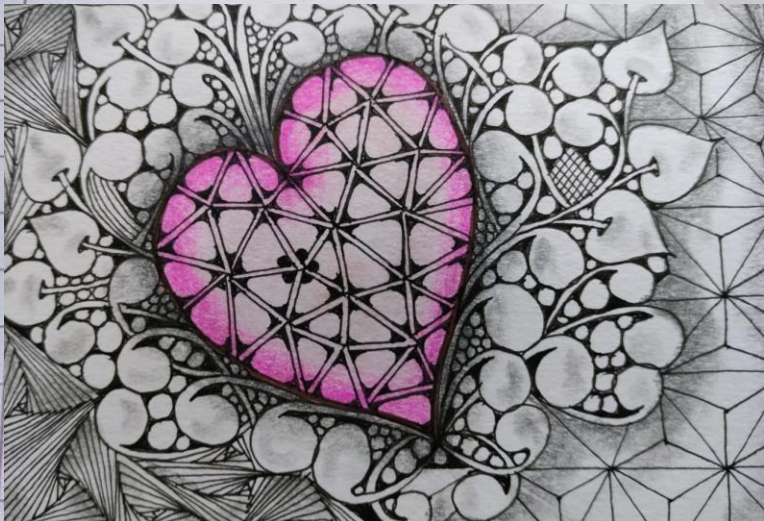
पण मी जरा वेगळा विचार मांडणार आहे. सीमा म्हणजे मर्यादा आणि उलूधन म्हणजे ओलांडणे. मग मर्यादा ओलांडणे म्हणजे सीमोलुंधन. या मर्यादा ओलांडल्यामुळे कोणाचे रूप तोटे झाले आहेत तर कोणाचे रूप फायदे. आपल्याला माहित आहे, सीतेने, लक्ष्मणाने घाळून दिलेली मर्यादा ओलांडली आणि तिने स्वयं आयुष्यभराचे दुःख ओढवून घेतले. हनुमानाने सागराची सीमा ओलांडली आणि त्याला सीताबांधांची इंसित बोट साध्य झाली. द्रौपदीने वधूची मर्यादा ओलांडली, अर स्वयंवरात कर्णाचा अपमान केला आणि आयुष्यभराचे वेद, वेप ओढवून घेतले, तीच चुक तिने पुन्हा दुर्योधनाचा अपमान करून केला आणि कौरव पांडवांमध्ये वेराच्या भिषमाकडे ओढवली. पांडवांनी न्याय्य हक्क मिळविल्यासाठी सीमोपचारा सीमा ओलांडली आणि अहस्तेनापुरच्या साम्राज्यावर आपला हक्क मिळवला.

सम्राट अशोकाने भारताच्या सीमा ओलांडून वाहेरीक देशात बौद्ध धर्माचा प्रसार केला. शिवाजी महाराजांनी मुघलांच्या अन्याय, जुलूम, गुलामगिरी यांच्या सीमा ओलांडून स्वराज्य स्थापनेचे महान कार्य केले. पेशव्यांनी दिल्ली तख्तावर सुद्धा अधिराज्य बाजवले.

तोंव काशावा आनंदीबाईंनी भारताच्या सीमा ओलांडल्या आणि डॉक्टर सारखी अवघड पदवी प्राप्त केली. २२वर्षाबाईंनी १००-१२५ वर्षांपूर्वीच्या काळात लहानपणी झालेले लवण मला मान्य नाही हे ठामपणे सांगितले आणि छटस्फोट मिळवताना पुढे त्याही डॉक्टर झाल्या. अनेक समाज सुधारकांनी समाजात पुर्वपार चालत आलेल्या दुष्ट रूढी, परंपरा, रीतीरिवाज यांच्या सीमा आपल्या कर्तृत्वाने ओलांडल्या आणि त्याच मुळे समाजात कांती होत गेली. प्रगती होत गेली.

कोणतेही स्वेच्छ, स्पर्धा, परीक्षा या सर्वसांगी विशिष्ट ध्येय्य ठरवावे लागते. त्यासाठी अथक परिश्रम करावे लागतात. अनेक अडथळ्यांच्या सीमा पार कराव्या लागतात. त्याच वेळी यशाचे शिखर नजरेत येते. आणि उत्तुंग यश पदवी पडते.

आपणही कोत विचार, व्देष, राग, असुखा यांच्या सीमा ओलांडूया आणि आपले मन स्वस्थ, सुदृढ, निरोगी बनवूया.

सौ. मृदुला व्यापट.
कोल्हापूर.

